

[Albertsen.]

den for de grupper, vi her drøfter, vi sammenligner med.

Et andet problem, som i længere tid har optaget manges tanker, er spørgsmålet om at udvide retten til som pensionist at tage ophold uden for landets grænser. Disse muligheder bliver nu udvidet betragteligt til både at omfatte folke-, invalide- og enkepensionister. Personlig anser jeg en sådan udvikling for en logisk konsekvens af det udvidede europæiske arbejdsmarked.

Udvidet skal det erkendes, at konsekvenserne af vort skattefinansieringsprincip af de sociale ydelser — et princip som vi jo alle tilslutter os, ingen har foreslået nogen reelle ændringer heraf — over for gæste- eller fremmedarbejdere i realiteten er mindre solidarisk end det i østlandene og EF-landene virkende forsikringsprincip. Uanset mange års arbejdsindsats af en tyrkisk eller italiensk gæstearbejder her i landet vil vedkommende ikke erhverve nogen pensionsandel hos os, før disse love bliver en realitet, og selv da kun omfattende EF-borgerne.

De under første behandling rejste problemer om den nordiske socialkonvention ved dansk og norsk medlemskab af EF må afvente den endelige stillingtagen. Spørgsmålet om konventionens fortsatte virke, eller om de nye EF-regler skal gælde, må afhænge af, hvad der anses for mest fordelagtigt for niveauet.

Det andet problem, som også blev antydet ved første behandling, var spørgsmålet om udlandsdanskernes pensionsret ved tilbagevenden til Danmark. Her synes jeg nok man klart må fastslå, at dette, at en gruppe medborgere uden at have arbejde her i landet qua opretholdelse af dansk statsborgerskab uden videre skulle have det store sociale gode at få dansk folkepension, egentlig må anses for lidt af en urimelighed, og i princippet vil det altså også blive ophævet. Der er dog ikke anledning til at være særlig fortvivlet over det, for hvis der skulle være tale om udlandsdanskere, der vender tilbage til Danmark, vil de pågældende ikke komme til at lide nød af den grund, idet forsorgslovens bestemmelser automatisk vil komme ind i billedet. Ydermere vil der være nogle overgangsår, hvor de pågældende, der er inde i dette billede, kan gøre op med sig selv, hvad de vil foretrække.

Lad mig afslutningsvis gentage min uforbeholdne glæde over udvalgsarbejdets forløb og det resultat, der nu foreligger: vi er enedes om at indføre opdeling af ægteparpensionen, vi fjerner langt de fleste af de med rette kritisable virkninger for pensionisternes supplerende indtægter, vi tilpasser ud fra en nærliggende national interesse vor pensionslovgivning til dansk medlemskab i EF, og vi sikrer pensionisterne 300 mill. kr. i kontante fordele. Jeg skal på socialdemokratiets vegne anbefale de tre lovforslag og de stillede ændringsforslag.

Simonsen: Jeg skal her ved anden behandling af de tre lovforslag dele mine kommentarer op i to hovedgrupper: det, der har med selve EF-problematikken at gøre, og det, der har med ministerens ændringsforslag om ændrede nedslagsregler at gøre.

Med hensyn til det centrale spørgsmål i denne forbindelse, ændringen af pensionslovene i forbindelse med Danmarks eventuelle indtræden i EF, er jeg enig med hr. Albertsen i, at vi nu efter en meget grundig udvalgsbehandling har fået den tvivl fejlet af bordet, som mange af os gav udtryk for under første behandling, tvivlen med hensyn til forståelse af de enkelte og ret komplicerede bestemmelser. Jeg mener, at den sag nu er i orden, og vi kan acceptere lovforslagene, som de er.

Jeg synes, det er vigtigt at fastslå i denne forbindelse, at de ændringer, som vi her foretager af det danske pensionssystem, i og for sig ikke absolut er en nødvendighed i forbindelse med Danmarks eventuelle medlemskab af EF. De skal i højere grad ses på baggrund af, at vi har et sådant pensionssystem, at når man har opholdt sig i landet ét år, kan man få ret til folkepension. Det er af hensyn til at sikre os selv og ikke på grund af nogle faste bestemmelser, som vi skulle pådattes fra anden side.

Hr. Albertsen nævnte i sin ordførertale, at vort pensionssystem ikke var særlig solidarisk, og det er jeg meget enig i. Derfor disse bemærkninger om, at det er vores system, der nødvendiggør ændringen, og ikke bestemmelser fra anden side. Spørgsmålet er, om det ikke var ændringer, som vi under alle omstændigheder kunne blive nødsaget til at foretage som et resultat af en stadig større international bevægelighed på ar-